

на політичній і економічній площині, але варто звернути увагу у цьому процесі на глибоку культурну основу, яка має зв'язок з духовним корінням. «Цей зв'язок, що міцнішає, – звертався до Комісії Єпископатів Європейської Спільноти, - не може бути тільки континентальною географічною і господарською структурою, але насамперед має стати культурним і духовним порозумінням, що формується на шляху плідного поєднання різноманітних і важливих цінностей і традицій».

Про ці цінності, які мають бути гарантовані у розширеному Євросоюзі, йшлося у промові Йоана Павла II в Римі 2002 року: «Як я неодноразово казав, вони торкаються гідності особи; святого характеру людського життя; центрального місця родини, що спирається на подружжя; важливості освіти; свободи думки, слова і визнання своїх переконань, релігії; правового захисту одиниць і груп; співпраці для спільного добра; праці, що визнається особистим і суспільним добром; політичної влади, що розуміється як служіння, яке підпорядковується закону і розуму, і обмежене правами і свободами народів». Також Папа нагадав, що «особливо варто визнати і охороняти в кожній ситуації гідність людської особи і права на релігійну свободу, що розуміється у потрібному вимірі: індивідуальному, загальному та інституціональному».

Черговим важливим аспектом європейського вчення Йоана Павла II було застереження від європейського егоїзму, що характерний для багатих країн. «Європа не може закритися сама в собі! Не може і не повинна ігнорувати решту світу, а навпаки – повинна зберігати повну свідомість, що інші країни і континенти очікують від неї сміливих ініціатив, щоб забезпечити найбільш убогим країнам засоби розвитку і суспільної організації і будувати більш справедливий і братерський світ».

Хрест Всесвітніх днів молоді та ікона Богоматері «Salus Populi Romani»

Вперше в Україну завітають хрест Всесвітніх днів молоді та ікона Богоматері «Salus Populi Romani». Паломництво триватиме з 6 вересня по 4 жовтня. Представники оргкомітету перед візитом до Рима відвідали Львів, де представили українську версію логотипу і програму паломництва символів Всесвітнього дня молоді містами України.

Міста України, які зустрінуть символи Всесвітніх днів молоді: Львів, Жовква, Дрогобич, Ужгород, Одеса, Мукачеве, Стрий, Тернопіль, Хмельницький, Кам'янець-Подільський, Чортків, Коломия, Чернівці, Івано-Франківськ, Луцьк, Рівне, Житомир, Київ, Харків, Донецьк, Запоріжжя.

В нашій Київсько – Житомирській дієцезії Хрест Всесвітніх днів молоді та ікона Богоматері «Salus Populi Romani» перебуватиме в Кафедральному храмі св. Софії м. Житомира 27 вересня з 9.00 до 15.00 та в конкафедральному храмі св. Олександра в м.Києві: 29 вересня з 9.00 до 19.00. Детальніший перебіг годин адорації буде Вам надіслано. Запрошуємо в цей час відвідати кафедральні святині та помолитись біля хреста Всесвітніх днів молоді та ікони « Salus Populi Romani».

о. Леонід
Настоятель парафії

Парафіяльна листівка 113

Воздвиження Хреста Господнього 14.09 - 21.09.2014

Розклад Богослужінь

Понеділок, Середа, П'ятниця – 8.⁰⁰ год.

Вівторок, Четвер, Субота – 18.⁰⁰ год.

Неділя 21 вересня 2014 р. XXV Неділя Звичайна

8.⁰⁰ год. - Розарій

8.³⁰ год. - Поклоніння Пресвятим Дарам

Св. Меса 9.⁰⁰ год. і 11.⁰⁰ год.

- Пресвята Діва Марія звертає увагу, що не правильно молимося. Не про мир маємо просити, а про покаяння і навернення України та Росії. Війна – наслідок усунення Бога з нашого життя і крокування дорогою гріха.
- **15 вересня – спомин Пресвятої Діви Марії Страждальної**
- **20 вересня** – виїзд до Києва – бажаючи прошу записатися.
- **21 вересня** – Родинне коло о 15.⁰⁰ год.
- **Вивчення польської мови** - бажаючи прошу записатися.
- **Катехеза для дітей** – 1 жовтня (субота) о 16.⁰⁰ год.

Біблейський коментар на Воздвиження Хреста Господнього

.. щоб перед іменем Ісуса всяке коліно приклонилося... (Флп 2,10)

У 326 р. від Р.Х. свята Олена, мати римського імператора Костянтина, знайшла справжній хрест Ісуса Христа на ділянці землі, що вважалась у продовж декількох століть Горою розп'яття. Тоді всі присутні на розкопках, побачивши древо хреста, впали на коліна і почали голосно молитися: «Господи, помилуй!». Незабаром на цьому місці була збудована церква Святого Гробу Господнього, всередині якої на підвищенні було встановлено знайдений хрест. Церкву освятили 13 вересня 335 року, і з того часу щорічно 14 вересня віруючі святкують день Воздвиження Хреста Господнього.

Приблизно через триста років хрест було викрадено перським імператором Хосроєм II, але римський імператор Іраклій відновив справедливість і повернув хрест християнам. Він був знову урочисто воздвигнутий для поклоніння, але цього разу в Константинополі.

Ця коротка історія хреста Христового, його знаходження і повторного воздвиження нагадує історію нашого власного духовного шляху. Коли ми відкрили для себе силу хреста, нашій радості і поклонінню не було меж. Ми з вдячним серцем повторювали Спасителю: «Боже, я люблю Тебе, помилуй мене». Але з часом ми все рідше дивилися на хрест, поки його образ не потьмянів у нашій свідомості, захаращений різним дріб'язком цього світу. Від духовного сну нас розбудило якесь страждання або переживання. Можливо, хрест із нашої свідомості «відкопала» мудра книга або проповідь священника. Ми знову спорудили його на центральному місці у святині свого серця і кинулись до

нього, як до рятувального круга.

Яке місце зараз займає хрест у твоєму житті? Чи черпаєш ти у ньому силу? Чи дякуєш Христу за нього? Як би там не було, сьогодні намагайся «відкопати» хрест і воздвигнути його на центральному місці у .

моєму житті. Нехай він стане основою, міццю і розрадою всього твого життя!

«Господи, яви мені силу Твого хреста. Помилуй мене, грішного і приведи до спасіння! Нехай буде прославлений Твій хрест у моєму житті та житті всього світу».

Дари Святого Духа (Продовження)

Страх Божий (євр. *jir_at jah'we*) двічі назване в тексті Іс 11,2. Страх Божий є початком мудрості (Пс 111,10; Іов 28,28; Приповідок 9,10) і підставою "знання" (Приповідок 1,7). Дар страху Божого мав Авраам, перевірений великим випробуванням віри, до якого Ягве каже: "Тепер бо знаю, що ти боїшся Бога, що не пощадив свого сина, свого єдиного, для Мене" (Бут 22,12). Книги мудрості стверджують, що страх Божий скеровує людину в бік праведного життя, вільного від гріха (Приповідок 16,6; Пс 34,12). Не можна ототожнювати цей дар зі страхом перед Богом; його належить пов'язувати насамперед із великою повагою до Бога й синівською любов'ю до Ягве, з керівною владою (2 Сам 23,3), а також владою судити, яку виконуватиме Месія.

Дар страху Божого – це боязнь, яка народжується не з огляду на суд і кару, а через усвідомлення величі Бога. Це є "страх пошани" сина, а не невільника.

Дар страху Божого є тим налаштуванням душі, яке спричиняє, що під дією Святого Духа вона немовби інстинктивно відчуває, разом з великою повагою до Божої величі та безмежним уподобанням Його батьківської доброти, відразу до всього, що могло б образити такого доброго, милосердного й гідного любові Отця.

"В душі, оживленій цим даром, – пише св.Тереза Авільська, – усе перевищує страх образити Бога, свого Господа, і гаряче прагнення в усьому виконувати Його святу волю".

Страх Божий є не почуттям, а повним поваги й остраху ставленням до присутності Бога. Почуття страху інколи супроводжує цей дар, але воно не є для нього суттєве.

Дар страху Божого народжує в християнинові позицію пошани й побоювання перед Богом і провадить його до вшанування Бога і виявлення послуху Йому.

Під впливом цього дару Діва Марія вимовила своє «фіат» (нехай буде так), коли разом зі св. Йосифом підкорилася наказові ангела, котрий наказав втікати до Єгипту від небезпеки, яка загрожувала для Дитятка Ісус.

Страхові Божому має товаришувати дитяча довіра до Божого милосердя й незламна віра в Його вірність, що Бог нас підтримує (1 Пт 5,10).

Цей дар несе з собою благословення і захист (Пс 34,8), робить нас здатними поборювати наші земні й тілесні страхи (Прип 14,26), звільняє нас від боязні перед судженнями інших людей, особливо ж щодо нашого апостольства.

Як церква дивиться на Європейський Союз?

Від самого початку Апостольська Столиця уважно слідкувала і підтримувала процес європейської інтеграції, що започаткували такі відомі люди як Конрад Аденауер, Альчіде де Гаспері або Роберт Шуман.

Прагнучи підкреслити вагу євроінтеграції, у 1948 році папа Пій XII проголосив св. Бенедикта покровителем Європи. Так само Павло VI багаторазово висловлював свою підтримку у справі творення спільної Європи, а нунцію в Брюселі, крім відносин із бельгійською владою, довірив співпрацю з європейськими інституціями.

Європа та її інтеграція були одними з головних тем, якими цікавився і опікувався Йоан Павло II, що було видно під час його понтифікату. Варто нагадати, що Йоан Павло II понад 700 разів (у промовах або документах) висловлювався про Євросоюз і цінності, які у ньому мають зобов'язувати і форми, яких він має набути в майбутньому.

Вже з самого початку понтифік зазначив, що прагне відбудувати єдність Європи, яка постраждала через «залізну завісу». «Чи Христос цього не хоче, чи Святий Дух цим не керуватиме, щоб цей папа-поляк, папа-слов'янин, саме зараз відкрив духовну єдність християнської Європи, яка складається з двох великих традицій: Заходу і Сходу?», - говорив Йоан Павло II у Гнезно в 1979 році.

Внесок Святішого Отця був не лише у тому, що було визнано значення держав (що вже було в європейській думці), а насамперед у підтвердженні значення народів, що творять Європу. Йоан Павло II кожного разу підкреслював, що Європа складається з народів, які мають свою тотожність і цінність. У 1988 році в Страсбурзі понтифік сказав, що Європа має бути союзом вільних народів. «Хіба Церква могла б не цікавитись будівництвом Європи, оскільки протягом століть живе серед народів, що її творять, які колись привели до джерел хрещення і для котрих християнська віра є і залишається елементом культурної тотожності?».

У 1990 році Йоан Павло II призначив окремого свого представника в Європейських Інституціях. З того часу Брюсель – місто, де працює два апостольських нунція.

У 1988 році під час промови у Європейському Парламенті, коли ще не було жодних натяків на падіння «залізної завіси», Йоан Павло II (вже тоді!) говорив представникам тогочасної Європейської Спільноти про перспективу її розширення на Схід. «Моїм прагненням як пастиря вселенської Церкви, який родом із Східної Європи і знає прагнення слов'янських народів, тої другої «легені» нашої спільної європейської батьківщини, є те, щоб суверенна Європа з вільними інституціями розширилася би колись до меж, які визначає її географія, а ще більше історія».

Також понтифік вказував на головні елементи європейської тотожності – у зв'язку з її історичною спадщиною, основу якої визначило християнство. «Не буде єдності в Європі, поки вона не стане спільнотою духа».

Йоан Павло II нагадував, що єднання Європи не може будуватись виключно